

on. „Ty ses v sedmnácti na Sicílii vrátil. Co to o tobě vypovídá? A co se ještě musí stát, abys pochopil, že mafii nedokážeš ovládnout? Rosa už to ví dávno, ať to přiznává, nebo ne. Chceš ji strhnout s sebou, až půjdeš ke dnu?“

Chtěl odporovat, ale Quattrini mu nedala šanci a hned pokračovala: „Několikrát jsem Rosu prosila, aby mi o tobě poskytla nějaké informace. Radši by zemřela, než by tě podvedla. Ale to, co děláš ty, Alessandro, je také druh zrady. Vystavuješ člověka, kterého miluješ, obrovským rizikům.“

Chvilí to vypadalo, že se Alessandro neovládne. Rosa byla připravena mezi ně v případě potřeby skočit. Pod kůží mu to rachotilo a panteří srst se snažila prodrat na povrch. Občas proběhla metamorfóza v šelmu jako exploze a nebyla k zadržení. Ale Alessandro se dokázal ovládnout. Na čele se mu leskla tenká vrstva potu, důsledek jeho zápasu s kypícími emocemi.

„Co od nás chcete?“ zeptal se tiše. „Proč jsme sem měli přijet?“

Ale Quattrini ještě neskončila a Rosa si začala říkat, zda se nezmyšlila. Zda slovo Arkádie v jejím vzkazu nemělo být jen pouhá návnada, aby je sem soudkyně přilákala a promluvila jim do svědomí jako dvěma vzpurným dětem. Nevěděla.

„Vyrůstali jste bez otců,“ pokračovala soudkyně, „jeden zemřel, druhý byl až příliš zaměstnaný pácháním zločinů, než aby se zajímal o svého syna. Chtěli byste snad, aby se stejně vedlo i vašim dětem? Vnukům? Jen se podívejte do řad klanů. Kolik mužů se stalo dědečky, než je zastihla kulka nebo než skončili až do konce svého života za mřížemi? Chcete až do posledního okamžiku chránit svým mlčením druhé, abyste na to pak sami doplatili vlastními životy? *Capi* sice mohou být chvíli mocní, ale mají jeden velký problém: jsou nahraditelní. Co se stalo s vašimi předchůdci a předchůdkyněmi? Kolik jich zemřelo přirozenou smrtí? A kolika se podařilo strávit život až do konce s lidmi, které milovali?“

Rosa tiskla čelisti tak pevně k sobě, že jí až začaly bolet zuby. Kupodivu si zrovna teď vzpomněla opět na Fundlinga a nedokázala ho pustit z hlavy – další smrt, kterou musela na Sicílii zažít.

Alessandro ustoupil o krok dozadu, jako by na Quattrini objevil nakažlivou vyrážku. Rosa si ale všimla, že se z jeho očí vytratila tvrdost. Chvilku vypadal odevzdaně.

Pak ale náhle odpověděl s takovým odporem v hlase, který vyděsil i ji samotnou: „Vy jen mluvíte a mluvíte, ale ve skutečnosti neříkáte nic, co by nám jakkoliv pomohlo. Jako byste povídala nemocnému: hele, proč se prostě neuzdravíš? Ale tak jednoduché to není, a právě vy byste to měla vědět, paní soudkyně. Co jste čekala? Že nám dobrácky promluvíte do duše a my hned vyhrkne: no jistě, máte pravdu, jak to, že nás to nenapadlo hned? Postavíte se a vedete řeč, trochu o slušnosti a zodpovědnosti, o morálce a o tom, co je podle vás špatné a co dobré. Ale vy zastupujete jen zákon a tenhle zákon není náš. Vytvořili ho na severu, v Římě a Milánu a všech těch městech, která zbohatla tím, že vysávala zemi tady na jihu. Váš zákon je zákonem vítěze a je povýšený a arogantní a hovno se zajímá o to, jak lidé na Sicílii po celá staletí přežívali. Můj otec páchal zločiny, strašné zločiny, to je pravda – ale musím být proto stejný jako on? Musím se dopouštět stejných chyb? A opravdu si myslíte, že nechám svou rodinu ve štychu a začnu někde úplně jinde nový život?“

Quattrini jeho rozpálený pohled vydržela a usmála se: „Já přece vím, že už si dávno s touhle myšlenkou pohráváš. Co těch sto tisíc eur, které jsi vyzvedl? A co ty dvě jízdenky na trajekt? Jedna pro tebe, jedna pro Rosu.“ Přelétla k ní rychle pohledem a pak se mu opět zadívala odhodlaně do očí. „Ano, Alessandro, vím o tom. Jsem soudkyně. Patří to k mé práci, vědět o takových věcech.“

Rosa se dotkla jeho ruky: „Je to pravda?“

Prokousl si spodní ret a ona jen doufala, že v něm pach krve nepřivodí proměnu. Na okamžik sklopil zrak a pak přikývl. „Po tom všem, co se stalo v palazzu, jak tě Michel napadl a –“ Ztratil nit, odmlčel se a začal znova od začátku. „Peníze a lístky jsem uložil na bezpečném místě. Pro případ, že bychom zkrátka neměli jinou volbu než okamžitě zmizet.“

„A kdy jsi mi o tom chtěl povědět?“